

رجال نو ابغ

نگارش جناب غلام جلالخان اعظمی
معاون انجمن ادب کابل

رجال برجسته و قهرمانان بزرگ اجتماعی عادتاً در مواقعي خروج میکنند که
غار بدبختی و مذلت حیانی فضای تمدن و سعادت افق اجتماعات و اقوام بشری را
پال جامع علوم انسانی
فراگرفته میباشد.

موقعیکه حکومات مختلفه مملکت آلمان از هم مجزا و قدرت فرانسه کاپیتولاسیون
عسکری خود را در آنسر زمین اجرا و انداد باقی دول قوی همایه موجودیت
آئمملکت را نهیدید میکرد؟ در چنان فشار بدبختی شخصیت بزرگ و مدبری مثل
فرید ریک کبیر پادشاه وزمامداری پیدا شد که آئمملکت را بکلی از آسیب
خارجیان و اختلافات داخلی نجات داده و چند حکومت قوی جرهنی نژادی را بهم
زدیک و متعدد ساخته امپراتوری آلمان را قائم وبالاخره شالوده برای بنای قدرت

و ترقیات و انجاد مات آلمان ریخت که آغاز سعادت ملت مذکوره ازان زمان شناخته میشود . آنلت بزرگ روزمره فائل عظمت و ترقی گردیده و پر و گرام فرید ریک کبیر بلافصله از طرف اخلاف وزعماً داران امور آنسر زمین تطبیق یافته و به محل اجر اگذاشده شد .

فرید ریک کبیر نه تنها در حیات خود موفق بپاره اقدامات بزرگ و کارنامهای مهی شده و مصدر خدمانی بمات و مملکت خود گردید بلکه رجال و اولاد لائق را تربیه و پروگرامی وضع نمود که بعد وفات آندر بزرگ ملت و مملکت جرمی بحال بیکی نمانده و آن آرزو هائی که فرید ریک کبیر در حیات خود برای سعادت ملت جرمی می بروانید عیناً اخلاف او همه آن آمال مهمه را عملی نموده توanstند .
 کذا میکادوی اعظم ژاپون در حالیکه سر ناصر خاک آن مملکت را وحشت و بدینجتی استیلا کرده و در انجب از عام و نعدن خبری نبود حتی علاوه مشکلات و بدینجتی های داخلی بعضی خاک های طبیعی مملکت شان نیز معرض طمع و پلان استعمار خارجی ها قرار گرفته بود که ملت ژاپون ازان بدینجتی ها تخلیص گریان کرده نمیتوانست ولی میکادوی بزرگ یعنی پادشاه ترقیخواه ملت پرور نخستین ژاپون بطوریکه همه میدانیم در عهد زمامداری خود بلافصله اسباب و وسائل سعادت کشور و ملت خود را بطوری فراهم آورده و مصدر چنان خدمانی شد که در عرصه چند سال قلیل ملت ژاپان ضرب امثال جهان بشرت واقع شده اعم از موفق شدن باصلاحات داخلی قدرت و شوکت اداری او دندان طمع اجنبي را نسبت بخاک ژاپان نیز از ریشه بر کنند ولی ترقیات کنوفی ژاپان را وقتاً که انسان فکر میکند میداند این اسباب و وسائل و ترقیات محیر العقول امروزه از انجمله و سایل نیست که

میکادوی اعظم مرسن نمدت ژاپون آزرا بوجود آورده باشد یا در عصر میکادوی اعظم تماماً این تمدن موجود عرض هست کرده باشد بلکه تمدن بزرگ و نزیقات مهم امروزه مملکت ژاپون ماحصل زحمات و مرهون خدمات و قابلیت اخلاق میکادوی اعظم و زاده پروگرام او است یعنی شالوده را که میکادوی اعظم به مقصده ساعت و ترق جایان در حال حیات خود ریخته بود و آمرد بزرگ بسعادت و عظمت جایان بقدر آرزو و آمال در دوره حیات خود بحصول آن موفق نشده و انتظار پیشرفت و حصول آزاداً از اخلاق و پروگرام معقول خود میدانست لهدار جالی را برای پیشرفت این آمال پروردش داده بود که آنها در سرور ۲۲ سال بعد آمال و آرزوهای میکادوی اعظم را عیناً عمی ساخته و آنگونه ژاپانی را که میکادوی خواست امروز بوجود آورده توانستند.

وقس علیهذا در نوابع بزرگ و شریف اسلام حضرت معاویه رض، هارون الرشید مامون، سلطان محمود غزنوی و در نوابع دیگر ملک و اشنگان معروف امریکائی، ناپلیون فرانسه، پطر کبیر ارمنی، کرم ویل انگلیسی که هر کدام اگر در حیات خویش مصدریک قسمت خدمات و افاده بملک و ملت خود شده توانستند ولی رجال وزیریه شدگان عصر آنها باقی پروگرام این نوابع را به بهترین وجهی بعد ازوفات شان تطبیق داده توانسته و آمال واردات شان را در مملکت خود ها منظر نتائج خیلی خوب و عالی گردانیدند.

نابغه شهیر و قائد بزرگ افغانستان ما «اعلیحضرت محمد نادر شاه غازی» که همه بسوی چراغ خوارش آشنا و از کلیات الی جزئیات خدمات و آمال و آرزوهای

آن پادشاه بزرگ را مسبوقیم عیناً دارای همان خصائص و افکار برجسته بودند که راجه
معروفه اسلام و نوایع دیگر بشریت با آن صفات بزرگ اجتماعی شناخته می‌شوند مثلاً
اعلیحضرت محمد نادر شاه کیم در هر موقعیکه مصروف خدمات وطن بودند یک طرف
باصلاح معایب و جلب منافع مملکت و ملت خود صرف مساعی و توجهات شاهانه
را مبنول میفرمودند که از جمله حواج آنی شمرده میشد دیگر سوا افکار و عملیات
و اخلاق شریف خود برای هادوئین و کسانیکه شرف خدمتگذاری را در معیت ذات
شاهانه اش داشتند سرمشق‌های خوبی با آنها داده علاوه‌تاً بصورت یک معلم و مرتب دانا
مستقیماً بتربیه شان میکوشیدند اگر روزی وطن افغانستان فاقدان وجود بزرگ و
قیمتدار شود ملت و مملکت افغانستان بحال یکسی توانده و بدبختی گشته خود رجعت نکند.
رجال عهدنادر شاهی در آهی و قع که آن فابق بزرگ ما حیات داشت بقدروضوح
جلب و توجه و انتظار اهالی مملکت ما را نمیتوانستند

ستاره آنگاه در خشان بود که خرزید از دیده یهان برد
بلکه در آن موقع ما بطور مرغوب و واضح خدام صحیح گشود خود را باید دیده و شناخته
نمیتوانستیم، زیرا شخصیت بزرگ و اشاعه ای باشناک لیاقت و سلطنت آن شهر بار شهر بقدری
چشم‌ها و افکار ما را محبوب خود ساخته بود که ما از همایت اطمینان و قوت قلب
از هر نعمت دیگری خود را مستغفی شمرده و محتاج باین هداقه و تفتیش نبودیم.
ولی هنگامیکه این آفتاب روشن از افق مملکت ما افول گرده و دفعتاً
چشم‌های ما از دوری آن وجود عنیز و گرامی شروع بخیره گی کرد طبعاً در صدد
چراغها و ستاره‌های روشنی شدیم نادر تاریکی بدبختی توانیم.
ولی خدا برآ شکر میکشیم که آن حقیقت روشن یعنی فوق العاده گی و عظمت

مقام اداری و جماعی اعلیحضرت محمدنادر شاه غازی بیزد ما حقیقی تر و در وشن تر
شده و نخستین این تجربه یا آن نتائج مطلوب از خانواده شاه مغفور ما بروز کرد یعنی
فرزندر شید و برادران لائق و شریف شان والاحضرت سردار محمد هاشم خان صدر اعظم
و والا حضرت وزیر صاحب حربیه غازی هر کدام بایک استعداد قوی و بیک
لیاقت فوق العاده مصروف عمایات عمدہ و کارنامه های در خشنده شده و از
هصائب و بد بختی که خدای نا خواسته انتظار هیرفت با نهایت جدیت و مردانگی
جلوگیری کرده و آنچه در خور اداره و انتظام لازمه این خاک است معمول داشته و
امروز زعیناً مثل عهد پر افتخار «اعلیحضرت محمدنادر شاه شهید» اجرا و پروگرام آن
قائد فقید را تطبیق و عملی مینمایند.

کذا ما هورین ورجال محترم عصر نادرشاهی که در آن زمان فرخنده بخود مرکز
و ولایات مصروف خدمتگذاری و افاده بوطن عنبر بودند امر و زمی یعنیم استعداد
و فعالیت ذوات گرامی شان بخدمات و دلسوزی بوطن و مملکت پیشتر و با صداقت
و جدیت خوبتری مصروف اداره و انتظام مملکت عنبر ما میباشند!

لهذا اگر هموطنان عزیز و آنها ایکه آرزومند سعادت و حوشبختی وطن هستند و پس از فقدان آن قائد و مرتبی بزرگ شاید دچار یاس و فرامیدی شده باشند، میتوانند از روی همین اصل که در بالاد کرد وطن عزیز افغانستان را در تحت زمامداری شهر بار جوان موجوده اعلیحضرت محمد ظاهر شاه نجیب و برادران رشید شاه شهید و خدام با عزم و صادق فعلی یعنی تربیه شدگان عصر منور نادر شاهی که هر کدام بهان فضائل و خصائص بزرگ عصر مددوه متحسن بوده و بطوریکه نا حال از عبده

این نجربه بزرگ بخوبی برآمده توانسته اند و امیدواریم سعادت آینده کشور ما هم در قبال شرافت و جدیت آنها فاعل شده برود باید مطمئن و منتظر باشند - زیرا « اعیلیحضرت نادرشاه نامدار شهید » هچو بعضی شاهان سابق ممالک مشرق زمین نمیخواست . بوجود خود مملکت و امور آنرا منحصر سازد ، و جامعه را بعد از خود بحال بیکسی و بدبنختی دچار سازد ، بلکه این قایدمدبر و دانما ، و ابن شهر بار رشید و توأمان ، بارها در ایام حیات شریف خوش میفرمودند « من در بین شما بیشتر از فردی نیستم هر کسی که حب وطن ، جدیت ، غیرت و صداقت را شعار خود سازد میتواند برای افغانستان عزیز مصدر خدماتی خوبی گردد .

در اثر همین کونه فرمایشات حکیمانه و حسن تربیت صحیح آن مردی و پادشاه باعلم و دانش است که امرورز محبت نیم مأمورین افغانستان در مرکز و ولايات فرمایشات و تعليمات مردی بزرگ خود را نصب العین قرارداده باشد جدیت و فعالیت قابل تقدیری پهلوان عزیز خدیفت نموده بیرونی خیالات آن شاه نجیب و پورش دهنده محبوب خود را مینهایند .

در خاتمه از خدای متعال برای عموم خدام صحیح و شریف وطن عزیز که ملت بنظر احترام بایشان نگریسته و به فعالیت و صداقت شان اطمینان و اعتماد داردند موققیت کامله را مینهاییم .

